

Gk71; Op.12; Ps.31:1,2; H.C. over 'zesde bede'; Ps.25:1,2; Gk103:7,9; LB456

Het is oorlog!

Dus: roep om hulp (1), geloof in de overwinning (2), zeg maar 'amen' (3)

1. Wat een ingrijpende beelden zijn op t.v. te zien. Het lijkt wel oorlog. Elders in de wereld is dat écht zo. Achter die oorlog ligt nog een andere oorlog. De strijd om deze wereld (koninkrijk) en je ziel! Die begonnen is in het paradijs en fel oplaaide toen Jezus op aarde was. Daarom leert Jezus ons in het Onze Vader om het kwaad te erkennen en uit de weg te gaan. Op.12: wij leven in de woestijn, satan is bij ons, het paradijs zit op slot. Wat nu? Een bede om hulp (1), het kwaad niet opzoeken (2), vragen of verzoeking een beproeving mag zijn (3), beseffen dat je op je zwakke momenten extra vatbaar bent voor aanklachten van de satan (4) en de geestelijke wapenrusting (Ef.6) aantrekken (5).

2. Het 'Onze Vader' eindigt gelukkig niet met 'het kwaad' maar met lofprijzing. Vol vertrouwen dat het God niet uit de hand loopt. In het 'Onze Vader' bid je eerst 'uw Koninkrijk kome' en aan het eind bid je die zekerheid naar jezelf toe. 'Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid'. In de lijn van Openbaring 12:10, dat wat al gebeurde met de Hemelvaart van Christus. In oorlogstijd, in de gevangenis (Paulus bijv.!) mogen we ons daaraan optrekken. Het is het uitzeggen van je diepste vertrouwen en grootste verlangen. God is machtiger dan 'alles en iedereen'!

3. Soms ervaar je opluchting bij het 'amen', vooral bij een lang gebed. Toch ligt de opluchting elders. 'Amen' betekent dat ik geloof dat God mij hoort. Calvijn heeft het over de 'ladder van beloften': je beklimt de hemel en houdt God aan zijn beloften! Je bidt jezelf naar Hem toe. We mogen ons leven funderen op dat wat Christus deed en doet. Van houvast (HC1) naar houvast (HC52). Dat laatste woord 'amen' mag vervolgens het eerste woord zijn van je leven dat je weer ingaat. Je eindigt je gebed en stapt het leven weer in. Leven in de woestijn betekent dat je onderweg én afhankelijk bent. In dat leven is het oorlog en geloven we dat het goed komt. Dankzij Hem!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Te druk om niet te bidden. Zoek je naar inhoud en structuur van je bidden. Probeer het nog eens met het Onze Vader. Per bede verder invullen. Zie ook 'gemeentenieuws'.
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: k . n jij h . t 'Onze V . der'? De H . r . Jez . s h . . ft ons dat ge . . d gel . . rd. Het zijn w . . rd . n om iets moois over je V . der in de h . m . l te zeggen. Je vr . . gt er ook in om h . . p. Vr . . g th . . s m . . r eens! G . . . . . s!
3. 'als het leven ons ontglipt, het zwaar wordt en tegenvalt, de dood ons bedreigt, is het loven van God de weg om ons het leven weer te binnen te zingen en op te ademen'
4. 'Het woordje 'amen' laat zien dat we onszelf niet overschreeuwen met wat we aan God vragen. Evenmin laten we een achterdeurtje open met de gedachte 'misschien wordt het toch niks'. We vertrouwen ons toe aan Gods trouw. Amen betekent immers: het zal waar en zeker zijn. In het evangelie klinkt regelmatig het woord 'amen' uit de mond van Jezus zelf: 'voorwaar, voorwaar (amen, amen), Ik zeg jullie (Joh.3,3; 6,47; 13,20). Jezus mag met dit woord beginnen, omdat Hij door en door betrouwbaar is en de waarheid van God openbaart in zijn woorden en werken. Wij mogen met dit woord afsluiten, om ons leven te funderen op zijn volbrachte werk en om in zijn Naam ons gebed bij de Vader te brengen'
5. 'Juist als her-ontdekker van het evangelie ontdekte Luther weer de tegenstander. Waar God zijn Kerk bouwt, zegt hij, bouwt de duivel er een kapelletje naast'
6. **Bijbelrooster. Zondag:** 1Pt.1,3-9 (6/7!); 1Pt.4,12; DLV,3-5; **Maandag:** Jak.1,1-18; Luc.8,4-15 (13!); **Dinsdag:** Hebr.2,14-18; Hand.20,19; DLV,12/14; **Woensdag:** Deut.8 (vs.2!); **Donderdag:** Ef.6,10-20; DLV,10/11; **Vrijdag:** Gen.22,1-19; Hebr.11,8-19; **Zaterdag:** 1Tim.6,2b-12; 2Tim.4,18. Liefhebbers: Mat.4:1-11; Ps.119:175; Hand.16:25

Gk71; Op.12; Ps.31:1,2; H.C. over 'zesde bede'; Ps.25:1,2; Gk103:7,9; LB456

Dus: roep om hulp (1), geloof in de overwinning (2), zeg maar 'amen' (3)

Blok 1. Wat een schokkende beelden deze week op t.v.
Winkels werden geplunderd, zwaar vuurwerk gegooid naar de politie.
Mensen werden opgepakt. Het lijkt wel oorlog...
Iemand die een echte oorlog heeft meegemaakt of er nu middenin zit zal dat natuurlijk heel erg relativeren.

Wat hier nu gebeurt is heftig maar echte oorlog, dat is pas heftig!
Waar doden vallen. Waar ernstige gewonde mensen weggevoerd worden naar ziekenhuizen. Waar gemarteld en zwaar geleden wordt.

Achter de rellen in ons land en de oorlogen over heel de wereld speelt zich nog wat anders af.
Alles wat neigt naar anarchie, naar vernieling, naar vernietiging, naar verwarring, naar twijfel, naar verdeeldheid heeft een hele giftige bron.
Een bron die er altijd al is geweest. Nou ja, bijna altijd...
In Genesis 3 komen we die bron tegen in de persoon van een machtige tegenstander van God. De satan, de duivel. De leugenaar. De haatzaaier.

Sta je hier wel eens bij stil?
Vanaf dat moment is het oorlog op aarde. Strijd om de ziel van een mens.
Strijd om deze wereld, om het koninkrijk van de hemel. Wie is de baas?
Hoe zal het er uiteindelijk uit gaan zien? Volmaakt of verscheurd en verdeeld?
Oorlog dus. Die er altijd is en soms heel extreem wordt.
Bijvoorbeeld toen de Here Jezus op aarde kwam en toen Hij zijn werk ging doen.

We hebben de afgelopen weken stilgestaan bij woorden uit het Marcus-Evangelie.
Dat het Koninkrijk van God nabij is, nu Jezus gekomen is en zijn werk gaat doen.
Kun je nagaan hoeveel kracht de satan inzet om deze beweging de kop in te drukken.
Want die wil geen liefde, geen redding, geen genade...
En wat is hij er druk mee geweest. Bij de geboorte van de Here Jezus via koning Herodes.
Oorlog. Kindermoord in Betlehem. Strijd om de wereld en de ziel van mensen.
En toen de Here Jezus ging optreden was daar onmiddellijk de grote tegenstander om Hem in de woestijn te verzoeken. Oorlog!

En als de Here Jezus zijn bekende Bergrede uitspreekt vraagt Hij hier ook aandacht voor.
Hij leert ons te bidden. Het Onze Vader bevat belangrijke gebedspunten.
O.a. die waar we vanmiddag bij stilstaan.
Leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van de boze. Daar heb je het! En dan: want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid, amen.
Jezus geeft ons zelf de wapens in handen die we gebruiken mogen en moeten in de oorlog. Om het kwaad te bestrijden en om het kwaad uit de weg te gaan.
Waarom dat nodig is kunnen we lezen in Openbaringen 12.
Een indrukwekkend Bijbelgedeelte.
Het gaat eerst over Jezus' hemelvaart.
Het moment dat Hij de eer ontvangt. Waarin duidelijk wordt dat Hij de dood heeft overwonnen en sterker is dan alle andere krachten in de wereld. Lof en eer aan Hem!
Tot die tijd kon de duivel nog in de hemel komen om zijn vernietigende werk te doen.
We ontdekken dat in het gesprek tussen de duivel en God over Job.

Hoe gemeen, de woorden van de satan! Ja, die Job heeft een mooi-weer-geloof. Logisch dat hij in U gelooft. Het gaat hem ook zo voor de wind.

Maar als U hem aanpakt, zul je nog eens wat meemaken....

De aanklager die steeds maar weer duidelijk maakt: je bent schuldig. Je verdient het om gestraft te worden.

En die fase is voorbij na de Hemelvaart van de Here Jezus.

In de mooie hemel past die lelijkheid niet meer.

Maar ja, het gevolg is wel dat deze duivel op de aarde is gesmeten, en dus hier is, onder ons.

En het paradijs werd ooit achter ons vertrek gesloten.

Daarheen vluchten in veiligheid kan niet meer. Nog niet.

Daarom noemt Johannes in Openbaring 12 deze wereld een woestijn.

En het is belangrijk deze gevaarlijke situatie onder ogen te zien.

We noemen (kort) 5 punten.

Het eerste is om altijd maar weer om hulp te blijven roepen.

Heer, help! Heer, leidt ons niet in verzoeking!

Bidden is het machtigste wapen tegen de boze. Laat dit wapen niet aan de kant liggen.

Tegelijkertijd, **het tweede**, is het ook van groot belang om het kwaad en het gevaar niet op te zoeken maar uit de weg te gaan.

Zoek niet het randje op met uitdrukkingen als 'moet toch kunnen', 'iedereen doet wel eens iets verkeerd'. Als je gaat wennen aan zondig gedrag stompt je geweten af en op een dag heb je niet meer door dat het zeer schadelijk voor je is. 1-0 voor satan!

Sta er eens bij stil of en waar in jouw leven dit risico speelt.

Daar waar je teveel mee bezig bent. Dat waardoor je de waarheid niet altijd meer durft te spreken. Daar waar je jezelf ten diepste op je beste momenten zo voor schaamt.

Datgene waar veel te veel tijd in gaat zitten. Als een ander je aanspreekt, zich afvraagt of je verslaafd bent, word je boos. Waarom eigenlijk?

Dan, **het derde**, als het dan toch erom spant in je leven... , als je in een enorme tweestrijd terecht komt. Getrokken naar links en naar rechts, vraag dan aan God of deze verzoeking een beproeving mag worden. Zoals je daarover lezen kunt in Jakobus 1.

Geef Here God dat deze moeite, dit probleem me niet bij U vandaag brengt maar naar U toetrekt. Trek ons dan met uw koorden van liefde naar uw barmhartige hart toe! Bid of je mag kiezen voor de goede weg, de weg naar het leven, en maak een keus!

In de **vierde plaats** is het goed te beseffen dat de duivel graag gebruik maakt van die momenten dat we zwak en kwetsbaar zijn.

Misschien herken je het wel. Als je heel moe bent bijvoorbeeld. Of als je veel gedronken hebt. Of als je sterke zelf-veroordelende gedachten hebt over jezelf. Dan is hij er als de kippen bij om dat te versterken en uit te vergroten. Zie je nu wel? Jij deugt niet. Jij hoeft zo niet bij God aan te kloppen.....

Tenslotte, **een vijfde punt**, zorg dat je goed bent voorbereid op de oorlog tegen de onzichtbare boze machten. In Efeze 6,10-20 kun je hierover lezen. Zoek je kracht bij de Heer, zoek de waarheid, leef met het Evangelie, blijf vast in je geloof en roep de Geest te hulp. Dit zijn zo 5 punten waarmee je die zesde bede van het Onze Vader wat verder kan uitwerken. Van groot belang. Van levensbelang. Wat het is oorlog. Oorlog om deze wereld, het rijk van God, en om je ziel.

Er is strijd in deze wereld!

De Catechismus zegt dat je te strijden hebt tegen 'de duivel, de wereld en je eigen vlees'.

Je zou kunnen zeggen: jij bent een burcht, een stad.
Aan de buitenkant hebben de duivel en de wereld invloed op je.
Maar van binnen 'je eigen vlees'. Je binnenkant.
Dat is haast nog gevaarlijker. Dat is op eigen terrein.
Als er in de eigen gelederen vijanden zijn, is dat verraderlijk en levensgevaarlijk.
Dat wat er soms zo kan sluimeren in je hart, in het diepste geheim.

Wat heeft de Reformator Luther hieronder geleden!
Wat voelde hij zich aangevochten. Hij gooide de inktpot door de kamer, naar de duivel toe. Zo concreet ervoer hij deze tegenstander. Vooral ook de aanvechting van niet-goedgenoeg-te-zijn-voor-God....
Hij zei dat je in je jonge leven dan het meest last kan hebben van erotiek en sexualiteit als zonden die op de loer liggen.
In het middelbare leven de zucht naar eer en macht.
En bij het ouder worden het geld en rijkdom.
Ach, dat zei Luther, en het is zo'n 500 jaar geleden....
Misschien wil je er zelf wel eens over nadenken hoe dat zit bij jou.

En... of het nu de duivel, de wereld of je eigen vlees is.
Het gevaar ligt altijd op de loer. Want het is oorlog.
Oorlog om deze wereld, het Koninkrijk van God en dus ook van je ziel!

Punt 2. Zwaar, die zesde bede. Gelukkig dat de Here Jezus hier niet aan voorbij is gegaan.
Maar ook gelukkig dat het gebedsvoorbeeld dat onze Heer ons gaf, hier niet stopt.
Het is zo mooi hoe de Here Jezus dat bedacht heeft aan het eind.
Die lofprijzing. Datgene waaraan je jezelf op kunt trekken.
Je begint te vragen in je gebed 'uw Koninkrijk kome' en je zegt aan het eind: 'ja, ik weet zeker dat het rijk van U gaat komen'. Want met de komst van de Here Jezus is dat nabij gekomen.

En met zijn Hemelvaart wordt het bevestigd, kun je lezen in Openbaringen 12,10.
Dan zal iedereen ook die heerlijkheid van God kunnen zien.
Zijn luister, zijn majesteit. Alles waardoor Hij zo indrukwekkend is.
We gaan het meemaken op het moment dat het paradijs weer open gaat!
Lof en aanbidding voor U, tot in eeuwigheid.
Dat is iets om vast te pakken.
Dat is iets om je aan vast te houden.
Dat is waarom Paulus in de gevangenis kon zingen.
En mensen in de oorlog het vol konden en kunnen houden.
En ik hoop ook dat jij, dat u het vandaag vol kunt houden.
Daar bid ik voor en vraag ik om.
Dat is wat je vandaag, in die akelige coronatijd, mag vasthouden.
Het komt goed. Er komen echt betere tijden aan!
Je spreekt je verlangen uit. Je laat je hart spreken.

3. Ja, en dan kun je dat aan het eind het beste maar gewoon beamen.
Met dat ene, bekende, kleine woordje 'amen'.
Altijd link om dat uit te spreken als je nog niet klaar bent met wat je zeggen wil.
Want soms wordt er zo op gewacht, op dit slot.
Als het bidden of preken lang duurt, of niet zo boeiend is.
Maar het mooie van het woordje 'amen' is niet dat het daarna afgelopen is.
Integendeel.

Amen, het woord dat regelmatig met 'voorwaar' wordt vertaald gaat over zekerheid.
Over dat je erop mag rekenen dat er een God is die hoort.
Voor heel wat mensen een belangrijk lied: er is een God die hoort!
In je radeloosheid, in je onrust: wat heerlijk om dat te mogen weten.
Je haalt je al Gods beloften voor de Geest en vertrouwt erop dat God doet wat Hij belooft. Beloften, een voor een.
Calvijn noemt dat de ladder van de beloften. Tree voor tree klim je omhoog.
Je bidt jezelf naar Hem toe.

En je weet het zeker want 'Christus is er ook voor jou'.
En hoe heerlijk als je dat met elkaar kunt delen. Jij ook? Mooi, hè?
En reken erop dat je elkaar hiermee kunt bemoedigen.
Want we zitten niet altijd op de toppen van ons geloof.
En aanvechting en verzoeking liggen continu op de loer.
Want het is oorlog. Oorlog om deze wereld, het koninkrijk, oorlog om je ziel.

Maar je leeft vanuit het Houvast!
In HC1 begonnen we daar mee. Een royale, troostvolle inzet.
Mijn houvast is dat ik van Christus ben. Het komt dus goed als ik me maar toevertrouw aan God.
En in de laatste zondag kom je daar op terug. Het komt goed!
Na het 'amen' mag je de wereld weer ingaan.
Je sluit je gebed ermee af en je stapt de soms zo boze wereld weer in.
Leven in de woestijn. Ja, nog wel.
Leven in de woestijn betekent dat je afhankelijk en onderweg bent.

Het is oorlog maar je mag geloven dat het goed komt.
In de strijd om deze wereld, om het Koninkrijk en om jouw ziel is Jezus Christus de Sterkste!

Vertrouw je toe aan Hem en bidt het Onze Vader, amen.